

РЕШЕНИЕ

№ 36472

гр. София, 22.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 25.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10081** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 67-69 вр. чл. 55, § 7 вр. § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 и чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], чрез адв. К., против решение № 40-В/23.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на осн. чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба за международна закрила с рег. № КП-01-1852 от 30.06.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено връщане на А. М. А. до страна на произход - С..

В жалбата са изложени оплаквания по отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 АПК. Твърди се, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Оспорва се възприетата от ответника ситуация за обстоятелствата в С. по отношение на последващата молба за закрила, която трябвало да бъде разгледана по същество от ДАБ. С жалбата е отправено искане за отмяна на оспорения акт в цялост. Поддържа жалбата в открито съдебно заседание лично и чрез упълномощения адвокат, представя писмени бележки, претендира разноси по реда на чл. 38 ЗА.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС, РПЦ-С., представя Справка за страната на произход № МД-02-275/24.07.2026 г., не изразява становище по жалбата. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение - разведен, било с молба вх. № ПМЗ-894/09.12.2024 г. С решение № 3297/07.05.2025 г., председателят на ДАБ МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут поради липса на предпоставките по чл. 8 и 9 ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с решение по адм. д № 6085/2025 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с решение по адм. д. № 9723/2025 г. на ВАС.

Подадена е настоящата последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1852 от 30.06.2026 г. на ДАБ. С решение № 40-В/23.07.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС последващата молба за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като недопустима. За да постанови решението си, административният орган е изследвал твърденията в молбата на чуждия гражданин, която била мотивирана със сочени като нови обстоятелства от съществено значение - променена ситуация в държавата му на произход С. и по конкретно в родния му [населено място], както и проблеми с неговия баща, който упражнявал тежко физическо насилие върху него. Тези твърдения на молителя са конкретно обсъдени от органа като е съпоставил информацията с обстоятелствата от предходното производство и проведеното интервю, доколкото е необходимо да се установи наличието на нови обстоятелства, съобразявайки тълкуването и прилагането на чл. 55 вр. чл. 38 от Регламента и конкретно, че съгл. чл. 55, пар. 5 представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба, като не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.

Административният орган е изследвал твърденията в молбата на чуждия гражданин, като е съобразил и данните по информационна справка с в № МД-02-233/18.06.2026 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно общото положение в С., изготвена в съответствие с Методология на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страна на произход /2023 г./ и съставена въз основа на публично достъпни външни източници, посочени под линия на място в документа, и факти, проверени съответно от няколко източника. В справката било отразено, че ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително; обуславял се категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на кандидата ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С.; неигурното положение в отделни райони на страната било резултат на инцидентни прояви, които не можело да бъдат определени, като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връщала към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са били завърнали доброволно в своята родина; при евентуалното завръщане на кандидатът за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него.

В заключение органът е приел, че в молбата не се откривали нови елементи, свързани с причините на молителя за напускането и нежеланието му да се завърне в С., положението му или страната му на произход, които да са релевантни по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент ЕС 2024/1348, и значително да увеличават вероятността кандидатът да отговаря на

условията за предоставяне на международна закрила, поради което били налице предпоставките молбата да бъде отхвърлена.

По делото от ответника е представена актуална справка, изготвена също по цитираната Методология, № МД-02-275/24.07.2026 г. на Дирекция "Международна дейност" – ДАБ /13 стр./, съгласно която в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН /ВКБООН/ от 27 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достигал 1 563 898 души. ВКБООН и хуманитарните партньори продължавали да предоставят основна помощ на новопристигналите и на трите гранични контролно-пропускателни пункта с Л.: Д. Я. /J. Y., селските райони на Д./, Д. /J./ J., провинция X./ и А. /A./ Al-A., провинция T./ Между 2 и 27 март 2026 г. 202 477 души преминали в С., включително 27 343 ливанци и 175 134 сирийци.

От средата на м. март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширявали подкрепата си в лагера А., където се извършвала регистрация на ниво домакинство, водена от партньора на ВКБООН - I., и обхващаща 972 домакинства /3864 души/. Въпреки че С. продължавала да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Ф. Н., публикуван в края на м. март 2026 г., страната едновременно с това регистрирала най-голямото подобрене в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права.

По отношение на актуалната политическа и икономическа обстановка се сочи, че на 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните технологии провежда тестово плащане с М. и V. от С.. Министерството също така обявило стартирането на местна платежна система, наречена Р., свързана с глобални платежни мрежи и улесняваща банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите на V. и М..

На 1 юли 2026 г. сирийските власти обявили разпределянето на оставащата една трета от местата в сирийския преходен парламент. Първите две трети от общо 210-те места вече били разпределени през м. октомври 2025 г. и последвалите месеци чрез процес на подбор, проведен от избирателни комисии.

Според официални данни, над 1,6 милиона сирийски бежанци се завърнали от м. декември 2024 г. насам, включително над 250 000 през първото тримесечие на 2026 г. Сирийските бежанци се завръщали главно от Т. /40%/, Л. /38%/, и Й. /18%/, с по-малък брой от И. /3%/, Е. /2%/, и други страни. Към 30 април 2026 г. повечето завръщания от чужбина са регистрирани в Д., И., А., селските райони на Д., Х. и Х.. Повечето лица, завърнали се от чужбина и анкетирани от ВКБООН, съобщавали, че се завръщат спонтанно /78%/, придружени от най-близкото си семейство /88%/, и на същото място, където са живели преди да избягат от С. /76%/. Около 77% от завърналите се лица, анкетирани от ВКБООН през първото тримесечие на 2026 г., съобщавали, че се чувстват в безопасност, докато усещането за несигурност е концентрирано в райони, засегнати от насилие, като провинциите С., К., Р., Т. и Л.. Престъпността се посочва като основна причина за липсата на чувство за безопасност /47%/.

Социално-икономическа оценка на ВКБООН от 2025 г. потвърждавала, че липсата на възможности за препитание е сред най-належащите нужди, като домакинствата изпитвали остър недостиг дори при покриването на базовите си разходи за оцеляване. Една от най-сериозните пречки пред достъпа до официалния пазар на труда била липсата на валидна гражданска документация. Голяма част от завърналите се лица са изгубили своите документи за самоличност, удостоверения за гражданско състояние, както и дипломи за образование по време на

разселването си. Липсата на тези документи правела почти невъзможно официалното наемане на работа, регистрирането на собствен бизнес или дори достъпа до основни държавни услуги.

По отношение на сигурността: В сравнение с крехкостта и нестабилността, наблюдавани след падането на режима на А., източниците, докладващи за периода 1 октомври 2025 г. - 31 май 2026 г., сочат към признаци на стабилизиране. Според заместник-специалния пратеник на генералния секретар на ООН за С. К. К., през м. март 2026 г. са отчетени най-ниските нива на пряко свързано с конфликта насилие от 15 години насам.

Събраната и проверена в Справката на ответника информация и данни не се опровергават от изпратеното от ВКБООН писмо по делото, в което впрочем не са посочени по-актуални данни касателно момента на издаване на процесния оспорен акт и датата на провеждане на съдебното заседание.

Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи относно законосъобразността на оспорения акт:

По отношение на приложимия правен ред.

Производството пред адм. орган е иницирано въз основа на регистрирана на 30.06.2026 г. последваща молба на жалбоподателя за международна закрила и е проведено по реда на Регламент ЕС 2024/1348, който установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347, и който Регламент ЕС 2024/1348, по силата на чл. 79, пар. 3, се прилага по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени от 12 юни 2026 г.

В случая е необходимо да се посочи, че Законът за убежището и бежанците продължава да действа и след влизане в сила и стартиране прилагането на Регламент ЕС 2024/1348 /чл. 79/. Регламентът урежда какъв да бъде съдебният контрол — пълна и ex nunc преценка, срокове, суспензивно действие на жалбата, правна помощ и пр. Това е заявено изрично в съображение 89 от преамбюла, съгласно което регламентът не следва да засяга компетентността на държавите членки да организират националната си съдебна система и да определят броя на инстанциите, както и в съображение 88, което подчертава процесуалната автономия на държавите членки. Прякото приложение на регламента по силата на чл. 288, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз поради това не измества, а предполага действието на националните процесуални норми, доколкото те осигуряват спазването на принципите на равностойност и на ефективност и на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. По тези съображения настоящият съд приема за приложим реда за оспорване пред съд по чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

В Глава трета „Административна процедура“ от Регламента е обособен Раздел IV „Специални процедури“, като в чл. 55 е уредена процедурата за разглеждане на последваща молба, съответна на реда по ЗУБ, както и произнасянето по нейната допустимост от решаващия орган – чл. 38 от Регламента.

Същото е относимо и за разпоредбите от Глава седма „Съдебен контрол“ на ЗУБ, приложими при липса на друга изрична уредба в Глава пета „Процедура за обжалване“ от Регламента, включително в частта относно сроковете и инстанционността на съдебния контрол, съответстващи на регламентираното в чл. 67, пар. 3 и 7 от Регламент ЕС 2024/1348.

Съгласно чл. 67, пар. 1, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348, кандидатите за международна закрила имат право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в глава II основни принципи и гаранции, отнасящи се до процедурата по обжалване на решение, с което молбата се отхвърля като недопустима. Същевременно предвиденият в чл. 84, ал. 2 ЗУБ 7-дневен срок за съдебно обжалване на решение за отхвърляне на молбата като недопустима

съответства на границите, предвидени в чл. 67, параграф 7, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348, относими към хипотезите на оспорване на решение, с което молба се отхвърля като недопустима, като мълчаливо оттеглена, като неоснователна или като явно неоснователна.

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, по електронен път директно в съда на 05.08.2026 г., след връчване на оспорения акт на упълномощения адвокат на 30.07.2026 г., срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен и е налице интерес от оспорване, пред местно и родово компетентен съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледано по същество, жалбата е частично основателна, но не по изложените в нея оплаквания. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № 40-В/23.07.2026 г. е издадено от административен орган – експерт в Регистрационно приемателен център РПЦ - С., определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № ЦУ-РД05-384/04.06.2026 г. на председателя на ДАБ МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ по отношение на т. 1 от диспозитива на оспорения акт.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила, съответно производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. М. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1, т. 6 ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а–чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС /отм. с Регламента, съотв. на чл. 55, пар. 3 и сл. от Регламента/. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В

чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Жалбоподателят не се позовава на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Следва също да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данни за положението и сигурността в страната от общодостъпни източници, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви *per se* твърденията на жалбоподателя, че оспореният акт бил издаден в нарушение на административно производствените правила. По арг. от чл. 7, 35 и 36 АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая е съществено с оглед обема информация, с която е сезиран органа с последващата молба, и изводите на органа в този смисъл се подкрепят от приетата в преписка Справка по Методологията. Понастоящем пред съда изводите на органа не се опровергават от приложените с жалбата извадки от общодостъпни източници и Съображение относно международната закрила на лица, търсещи закрила от С. на ВКБООН, в която в обобщение е посочено, че всички оценки на нуждите на международна закрила на лица, бягащи от С., трябва да се основават на надеждна, релевантна и актуална информация за обстановката в страната, предвид актуалните и проверени данни в представената от органа в съдебната фаза Справка. В тази връзка съдът намира оспорения акт за надлежно и подробно обоснован и мотивиран, което е предпоставено от приложените материали по делото. Като следва да се отбележи, че независимо от позоваването в последващата молба на информация от общо

достъпен източник, същата не обуславя допустимост на молбата за последваща закрила и съответно, че същата трябва да бъдат предмет на произнасяне в процедурата за разглеждане по същество, още повече дали тези данни ще бъдат основателни за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. В противен случай би се наложила практика по водене на производство за обсъждане на всяка информация от общо достъпен източник, независимо дали е проверена, или повторно на Справки на ДАБ, като основания за разглеждане на молби по същество, в противоречие с целта на закона.

Доколкото в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в С., от приетата по делото справка относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LН срещу S. van J. en V. по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 е предвиждал обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от отменената Директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуванието на СЕС, дадено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Според Справката по делото текущата обстановка в С. не е довела до съществена промяна за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход за допускане на разглеждане на последващата молба по същество. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и такива са събрани и по делото, като по делото не се спори, че и в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и че посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт, а молителят може да живее в страната по произход и конкретно родната провинция.

В случая се установява от представената Справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т. е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т. е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО /отм./. В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя.

Съгласно чл. 55, пар. 3 от Регламент ЕС 2024/1348, последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а) значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347; или б) се отнасят до вече приложено основание за недопустимост, когато предходната молба е била отхвърлена като недопустима. Съгласно чл. 55, пар. 5 от същия Регламент, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността. В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти спрямо предходните молби, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Правилно е посочил органът, че не е установено наличие на безогледно насилие в държавата на произход и кандидатът изрично е заявил, че не е политически ангажиран, поради което не се установяват индивидуални обстоятелства, въз основа на които да се приеме, че е лично засегнат от промяната на политическата обстановка в станата. Обсъдено е, че още в протокол от интервю с № 7336/23.01.2025 г. с чуждия гражданин, той е заявил, че има проблем с родителите си и по-конкретно с баща си, който е бил консервативен, както и за скандал помежду им, поради което правилно е преценено, че същото не се явява ново обстоятелство. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се подкрепят от съда.

При тази фактическа и правна обстановка правилно е позоваването, тълкуването и прилагането от административния орган на основанията по чл. 55, пар. 7 вр. чл. 38, пар. 2 от Регламента.

Според настоящия състав, решението на интервюиращия орган в частта по т. 1 от диспозитива е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

При този изход на спора, претенцията за разноски на адвоката по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА се явява неоснователна, като е необходимо да се уточни, че съгласно чл. 92 ЗУБ производствата по реда на Глава седма, каквото е настоящото оспорване, се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи. А в чл. 38, ал. 2 ЗА

изрично е уредено, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорност за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. С оглед обаче разпоредбата по специалния закон, съдът намира, че ответната страна не носи отговорност за разноси, поради което такива изначално не се дължат в производствата с този предмет.

В изпълнение на правомощията си по чл. 168 АПК съдът намира за незаконосъобразен оспорения адм. акт в частта на разпореденото с диспозитива връщане на А. М. А. до страната на произход на осн. чл. 37 от Регламента.

Съгласно чл. 37 от Регламента когато молбата е отхвърлена като недопустима, неоснователна или явно неоснователна както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила или като мълчаливо или изрично оттеглена, **държавите членки** постановяват решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО и което зачита принципа на забрана за връщане.

Съгласно чл. 4, пар. 1 от Регламента **всяка държава членка определя в съответствие с националното право решаващ орган**, който да изпълнява задачите, предоставени му съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2024/1347, като Решаващият орган е единственият орган, компетентен да се произнася по допустимостта и основателността на молба за международна закрила по време на административната процедура. В пар. 7 е предвидено, че всяка държава членка осигурява на решаващия орган и другите компетентни органи, определени съгласно настоящия член, подходящи средства за изпълнението на задачите им съгласно настоящия регламент, включително достатъчно на брой компетентни служители.

Съдът намира, че разпореденото в случая връщане е от орган, който не разполага с надлежна предметна компетентност. Отделна от това, в акта не са изложени и мотиви в този смисъл. Макар Регламент ЕС 2024/1348 да има **пряко действие** и **директно приложение** от датата на неговото влизане в сила като всеки регламент на ЕС, той съдържа специфични разпоредби (т.нар. *non-self-executing* норми), които **задължават** държавите членки да приемат национални мерки за изпълнение. Европейският съюз уеднаквява правилата, но няма собствена административна и съдебна система на място, а използва административната структурата на държавите членки. Регламентът дава рамката на функциите, но изисква националният законодател изрично да посочи институциите в правото си. Такъв се явява случаят с компетентността по чл. 37 за постановяване на решение за връщане. Органите с компетентност за налагане на ПАМ „връщане до страната на произход“, при издаването на оспорения акт и към настоящия момент, са сред посочените в чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ. В., за изчерпателност на мотивите на съда в тази връзка следва да се посочи, че такава компетентност в националния правен ред изрично е предвидена за председателя на ДАБ и на интервюиращия орган с измененията на разпоредби и уредба на действието им с предложенията в § 19 и 35 на ЗИД на ЗЧРБ, приет с решение № 575 на Министерския съвет от 2026 г., сигнатура № 52-602-01-29/28.07.2026 г. на Народното събрание /НС/, приет от НС в пленарна зала на първо гласуване на заседание на 16.09.2026 г. По изложените съображения съдът следва да обяви нищожността на оспорения акт в частта по т. 2 от диспозитива, тъй като органът е упражнил правомощие, с което не разполага, доколкото националният закон не му е предоставил като материална компетентност.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 40-В/23.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за

бежанците при Министерския съвет, в частта, в която на осн. чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 вр. § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба за предоставяне на международна закрила с рег. № КП-01-1852 от 30.06.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № 40-В/23.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в частта, в която на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено връщане на А. М. А. до страна на произход - С..

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: